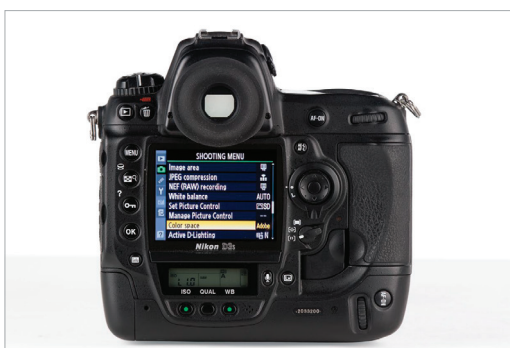

Настройване на цветовото пространство на вашия фотоапарат

Макар че има цели книги, написани само по темата за управлението на цветовете, в тази глава ще се съсредоточим единствено върху едно нещо – как онова, което излиза от мастиленоструения ви принтер да отговаря на това, което виждате на екрана. Това е всичко. Ако следвате стъпките тук, ще получавате разпечатки, отговарящи на екрана ви. Ще започнем с настройване на цветовото пространство на фотоапарата ви, така че да имате най-добри резултати при печат. Бележка: Можете да пропуснете това, ако снимате само във формат RAW.

Стъпка 1:

Ако снимате в JPEG или TIFF режим (или JPEG+RAW), ще искате да настроите цветовото пространство на фотоапарата така, че да отговаря на онова, което ще използвате във Photoshop (за да получавате еднакъв цвят от фотоапарата, през Photoshop до принтера – искате всички да си говорят на един и същ език, нали?). Препоръчвам да промените цветовото пространство на фотоапарата ви от това по подразбиране sRGB на Adobe RGB (1998), което е по-добро за крайните изображения, които фотографите ще искат от мастиленоструен принтер.

RAFAEL CONCEPCION

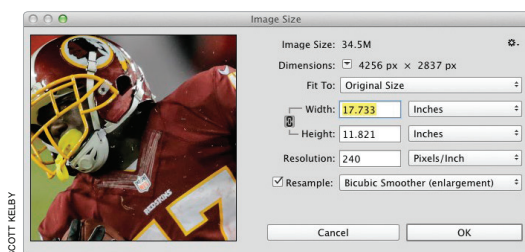
Стъпка 2:

На цифров SLR (огледално-релексен) фотоапарат Nikon обикновено намирам контролата за цветово пространство точно в менюто Shooting (Снимане) (както е показано тук вляво). При повечето цифрови SLR фотоапарати ще откриете тази контрола в менюто Shooting 2 (както е показано тук вдясно). Променете го на Adobe RGB. В случай, че снимате с Nikon или Canon, време е да изровите упътването на производителя (или в идеалния случай да го изтеглите в PDF формат от неговия уеб сайт), за да откриете как се превключва на Adobe RGB (1998). Отново, ако снимате в RAW, можете изобщо да пропуснете това.

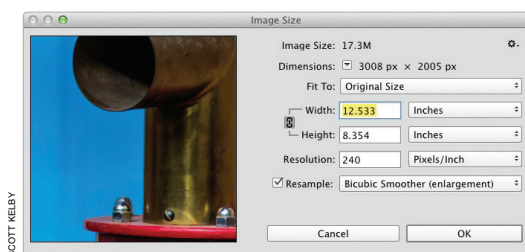

Това е една от темите, които карат хората да откачат, и тъй като няма Официален борд по стандартите за разделителната способност, то води до безкрайни спорове в онлайн форумите. Като казах това, приемам думата на моя приятел и другар фотограф Дан Стайхард от Epson (човекът зад популярната Академия по печат на Epson), който си ляга и става с това (Дан и аз водихме уроци по печат и това бе една от първите теми, които обхванахме, защото толкова много хора се борят с нея). Ето какво правим ние:

Разделителна способност за печат

SCOTT KELBY

SCOTT KELBY

Стъпка 1:

За да видите каква е текущата разделителна способност на изображението ви, влезте в менюто Image (Изображение) и изберете Image Size (Размер на изображението) (или натиснете Command-Option-I [PC: Ctrl-Alt-I]). В идеалния случай за разпечатване на мастиленоструен принтер аз бих искал да е 240 ppi (пиксели на инч), но често разпечатвам при 200 ppi и стигам до 180 ppi (180 обаче е абсолютната ми граница). Всичко под това и, в зависимост от изображението, ще доведе до видимо лошо качество при печат. Предполагам, че добрата новина е: не се нуждаете от толкова голяма разделителна способност, колкото си мислите (дори за печатна преса). Ето едно изображение, направено с 12-мегапикселов фотоапарат. Можете да видите, че при 240 ppi имам възможност да го разпечатя почти 12 x 18 инча.

Стъпка 2:

Ето разделителната способност от 6-мегапикселов фотоапарат. При 240 ppi мога да разпечатя само изображение 20 x 32 см. За да го уголемя, махам отметката в полето Resample Image (Растеризация на изображението). Въвеждам 200 за нова разделителна способност и после имам изображение с размер 25 x 38 (без загуба на качество). Ако я намаля на 180 ppi (колкото ниско бих спаднал), после получавам разпечатка със завършен размер 28 x 43 (почти тази от 12-мегапикселов фотоапарат) и правя всичко това без да губя качество (тъй като съм премахнал отметката от полето Resample Image; преди да сторите това, обаче, трябва да прочетете за преоразмеряването в Глава 4 на тази книга).

Настройване на цветовото пространство във Photoshop

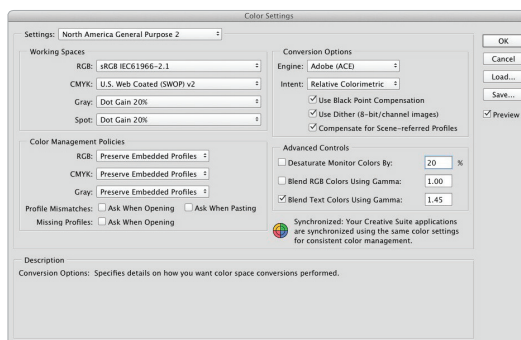
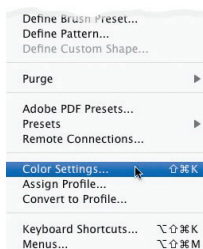
Стъпка 1:

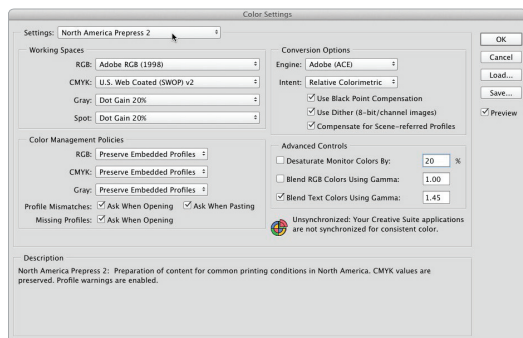
Преди да сторим това, искам просто да осъзнаете, че е необходимо да правите тази промяна единствено в случай, че крайната ви разпечатка ще бъде на мастиленостуен принтер. Ако изпращате изображенията си към външна фирма за печат, вероятно трябва да останете в sRGB – и на фотоапарата, и във Photoshop – повечето фирми са готови да се справят с sRGB файлове. Най-добрият избор: питайте фирмата кое цветово пространство предпочитат. Добре, сега за Photoshop: влезте в менюто Edit (Редактиране) и изберете Color Settings (Цветови настройки) (както е показано тук).

Стъпка 2:

Това извежда диалоговия прозорец с цветови настройки. По подразбиране той използва група настройки, наречена North America General Purpose 2 (Общи цели Северна Америка 2). Сега, „общи цели“ звучи ли като добро пространство за професионално фотографи? Не мисля. Идеята ми е, че в Working Spaces (Работни пространства), RGB пространството е настроено на sRGB IEC61966–2.1 (което е високотехническото наименование за онова, на което казвам sRGB). Накратко, не искате да използвате тази група настройки. Те са за загубеняци – не за вас (разбира се, ако сте загубеняци, за което се съмнявам, щом сте купили тази книга, а те не я продават на такива. Това е включено в договора за всяка книга).

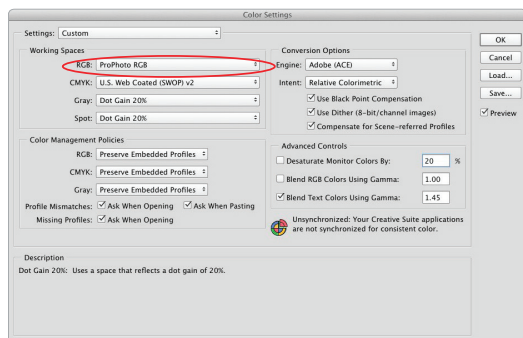
Цветовото пространство по подразбиране във Photoshop е sRGB (някои професионалисти го наричат „глупавото RGB“), което е добре за снимки за Мрежата. Принтерът ви обаче не може да разпечатва с по-широк обхват от sRGB (особено при сините и зелените цветове). Така, ако работите в sRGB, практически погрешавате да се видят онези богати, наситени цветове. Затова или трябва да променим пространството на Adobe RGB (1998), ако снимате в JPEG или TIFF, което е по-добре за разпечатването на тези изображения, или на ProPhoto RGB, ако снимате в RAW или работите с Photoshop Lightroom. Ето как да зададете и двете:

Стъпка 3:

За да стигнете до групата с готови настройки, която е по-добра за фотографите, от изскачащото меню Settings (Настройки) изберете North America Prepress 2 (Предпечат Северна Америка). Не позволявайте да ви отблъсне, че тук се използват настройки за предпечат – те работят страховотно за масителноструени принтери, тъй като се използва цветовото пространство Adobe RGB (1998). Това също така настройва правилните предупредителни диалогови прозорци, за да ви помогне да запазите плана за управление на цветовете, докато отваряте снимки от други източници или други фотоапарати (повече за това на следващата страница).

Стъпка 4:

Ако снимате изключително в RAW или използвате Lightroom (невероятната програма на Adobe за фотографии), то ще искате да промените цветовото пространство във Photoshop на ProPhoto RGB, за да извлечете най-добрите разпечатки от вашите RAW изображения (плюс това, ако използвате Lightroom, ще местите изображения между нея и Photoshop от време на време, а тъй като нативното цветово пространство на Lightroom, е ProPhoto RGB, ще искате да запазите всичко уеднаквено. Макар да използвате Lightroom за вашите JPEG или TIFF изображения, няма предимство да изберете ProPhoto RGB за тях). Променят цветовото пространство на Photoshop на ProPhoto RGB в диалоговия прозорец Color Settings (Настройки за цвета) (просто го изберете от менюто RGB, както е показано тук). По този начин, когато отворите RAW снимка във Photoshop (или импортирате файл от Lightroom), всичко ще остане в едно и също цветово пространство. Така ако вкарате изображение от Lightroom във Photoshop и го разпечатите от Photoshop (вместо да прескачате обратно на Lightroom за печат), ще получите по-добри резултати.

Стъпка 5:

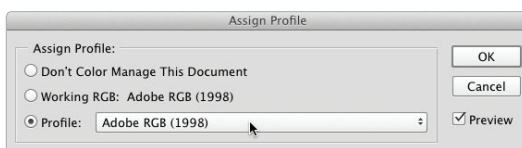
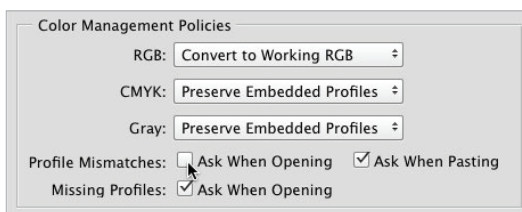
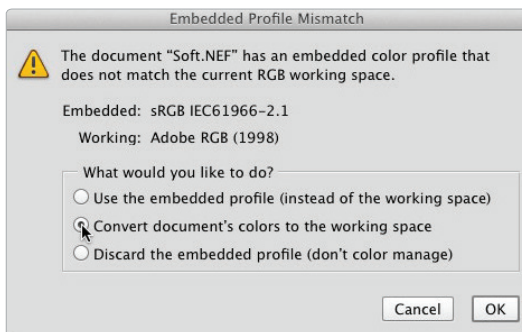
Информацията за тези предупреждения ще ви помогне да следите управлението на цветовете: нека да кажем, че отворите JPEG снимка и фотоапаратът ви е бил настроен да снима в Adobe RGB (1998), а Photoshop е настроен по същия начин. Двете цветови пространства съвпадат, но не се появяват съобщения. Ако обаче отворите JPEG снимка, която сте направили преди шест месеца, тя вероятно все още е в sRGB, което не отговаря на работното пространство на Photoshop. Това е несъответствие, затова ще ви излезе диалоговият прозорец, показан тук. За късмет, той ви дава избор как да подходите в ситуацията. Препоръчвам да промените цветовете на документа на текущото ви работно пространство (както е показано тук).

Стъпка 6:

Можете да накарате Photoshop да извършва това преобразуване автоматично всеки път, когато попадне на несъответствие. Просто отворете диалоговия прозорец Color Settings и в Color Management Policies (Политика за управлението на цветовете), в изскачащото меню RGB променете настройката по подразбиране на Convert to Working RGB (Преобразувай в работно RGB) (както е показано тук). За Profile Mismatches (Несъответствия на профилите) махнете отметката от полето Ask When Opening (Питай при отваряне). Сега, когато отворите снимки в sRGB, те автоматично ще се обновяват, за да отговарят на текущото ви работно пространство. Приятно!

Стъпка 7:

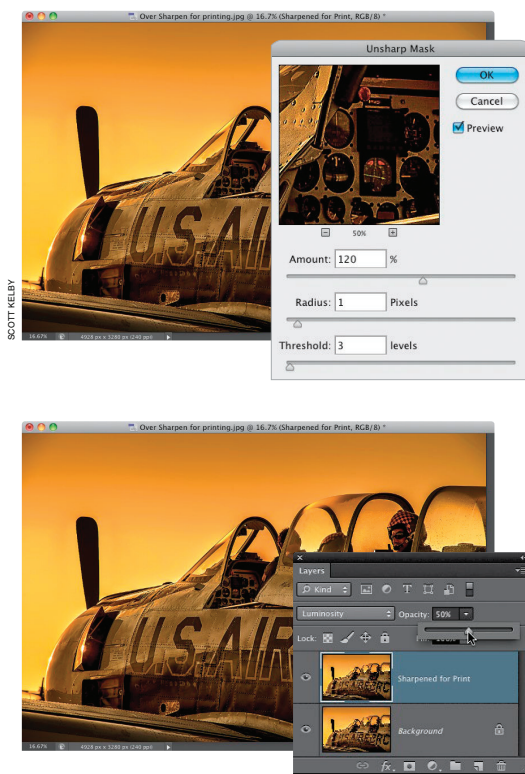
Добре, какво се случва, ако приятел ви изпрати по електронната поща снимка, отворите я във ох, а тя изобщо няма цветови профил? Ами, след отварянето ѝ във Photoshop можете да преобразувате това „неетикетирано“ изображение в Adobe RGB (1998), като влезете в менюто Edit (Редактиране) и изберете Assign Profile (Задаване на профил). Когато се появи диалоговият прозорец за задаване, щракнете на опционния бутон Profile, уверете, че в изскачащото меню е избрано Adobe RGB (1998), и натиснете OK.

Когато прилагаме изостряне, прилагаме го така, че да изглежда добре на компютърния ни екран, нали така?

Но когато наистина искате да направите разпечатка, много от това изостряне, което изглежда добре на екран 72 или 96 dpi (точки на инч) се изгубва при висока разделителна способност от 240 rpi. Тъй като изострянето се намалява, когато разпечатваме, трябва така да обработваме снимките, че да изглеждат твърде резки на екрана, но перфектни при печат. Ето как аз прилагам изостряне за изображенията, които ще разпечатвам:

Изостряне за печат

Стъпка 1:

Започнете, като извършите един трик, който моята приятелка Шели Катс сподели с мен: (като натиснете Command-J [PC: Ctrl-J]) и извършите вашето изостряне за печат на слой дубликат (по този начин не повлиявате оригиналното изострено изображение на фоновия слой). Кръстете новия слой „изострено за печат“, после влезте в менюто Filter (Филтър), в Sharpen (Изостряне) и изберете Unsharp Mask („Неостра“ маска). За повечето изображения на 240 rpi прилагам следните настройки: Amount (Количество) 120; Radius (Радиус) 1; Threshold (Парг) 3. Натиснете OK.

Стъпка 2:

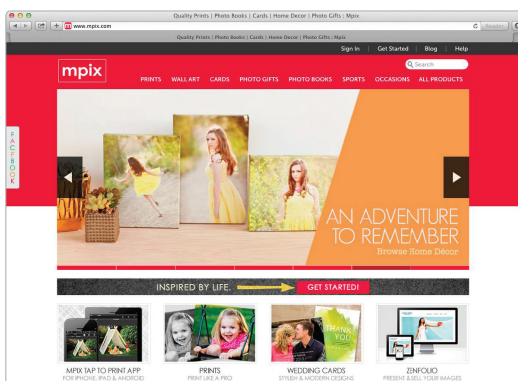
След това приложете филтъра Unsharp Mask със същите настройки, като натиснете Command-F (PC: Ctrl-F). После, в горната част на панела със слоевете, променете режима на смесване на слоя на Luminosity (Осветеност) (така че изострянето да се приложи само към детайлите на снимката, а не цвета). Използвайте плъзгача Opacity (Непрозрачност), за да контролирате колко от него да се приложи. Започнете от 50% и вижте дали изглежда малко прекалено изострено. Ако е твърде много, спрете – искате да е малко прекалено изострено. Ако сметнете, че е далеч повече от необходимото, намалете непрозрачността на 35% и прещенете пак. Когато започне да ви изглежда добре (с една идея твърде остро), направете пробна разпечатка. Предполагам, че ще искате да вдигнете непрозрачността по-високо, защото разпечатката няма да е с такава рязкост с каквата сте си мислели.

Изпращане на ваши изображения в печатница

Освен да разпечатвам изображения на собствения ми мастиленоструен принтер, също така изпращам доста от тях на печатница (използвам Mpix) по редица причини - ако искам разпечатки с метален вид или пък изображението да е прикрупено, матирано, рамкирано в стъкло, или пък разпечатка, която е по-голяма от принтера, който имам вкъщи. Ето как да подготвите вашите изображения за качване и изпращане в печатница:

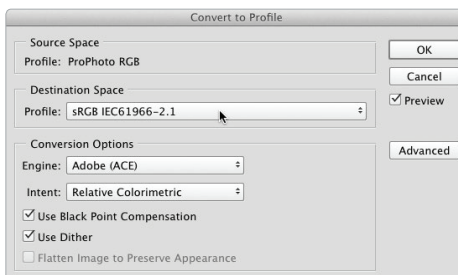
Стъпка 1:

Първо, свържете се с печатницата, където ще изпращате изображението, и попитайте кой цветови профил искате да използвате. Вероятно ще ви кажат да го преобразувате в sRGB. Знам, че това е в разрез с нещата, които правим, когато разпечатваме собствени изображения, но познавам много печатници (Mpix включително), които изискват първо да преобразувате изображенията си в sRGB, и за техния процес на работа, това работи. В случай, че не изискат това, може да ви накарат да изтеглите цветови профил, който са създали за вас, и да го използвате по същия начин, по който задавате sRGB в следващата стъпка.

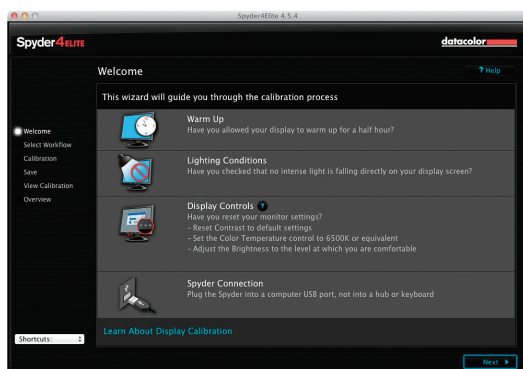
Стъпка 2:

Докато изображението ви е отворено във Photoshop, влезте в менюто Edit (Редактиране), изберете Convert to Profile (Преобразувай в профила) и ще видите текущия му профил в горната част на диалоговия прозорец (тук изображението е във формат RAW и затова е настроено на ProPhoto RGB). В Destination Space (Целево пространство), от изскачащото меню Profile изберете sRGB IEC61966-2.1. Ако изтеглите профил от вашата печатница, ще изберете него вместо това. Натиснете OK и не се изненадвайте, ако изображението изглежда общо взето същото. В действителност, бъдете щастливи, ако е така, но поне сега е настроено за най-добри резултати от печатницата.

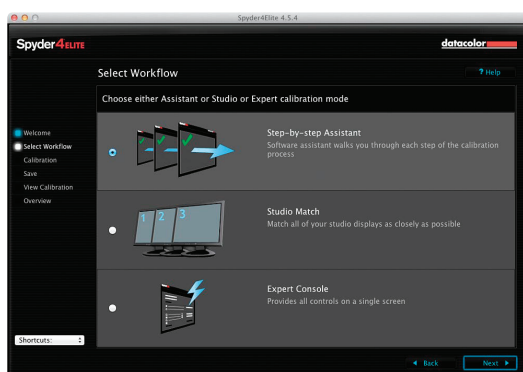
В случай, че наистина желаете онова, което излиза от принтера ви, да отговаря на онова, което виждате на екрана, то не е необходимо да ви го казвам, но... абсолютно позитивно трябва да калибрирате вашия монитор, използвайки хардуерен калибратор. Добрата новина е, че в днешно време това е съвсем прост, напълно автоматичен процес. Лошата новина е, че трябва да си купите хардуерен калибратор. С това калибриране измервате същинския монитор и изграждате точен профил за всеки монитор, който използвате, и да – води до огромна разлика.

Трябва да калибрирате вашия монитор преди да стигнете по-далеч

Стъпка 1:

Използвам хардуерния калибратор за цветовете Spyder4ELITE на Datacolor (около 169 долара цена в магазина), тъй като е прост, позволим и много познати професионалисти са преминали на него. Затова ще го ползвам като пример тук, но не е необходимо да взимате същия, тъй като всички те работят доста сходно. Започвате, като инсталирате софтуера, идващ с Spyder4ELITE. После включвате сензора му в USB порта на компютъра ви и задействате софтуера. Това извежда основния прозорец (показан тук). Следват „съветника“, който ви задава няколко прости въпроса (работи като „Това ли е първият път, когато калибрирате монитор, използвайки Spyder4ELITE?“ Или може би „Коя е столицата на Небраска?“) и после върши останалото.

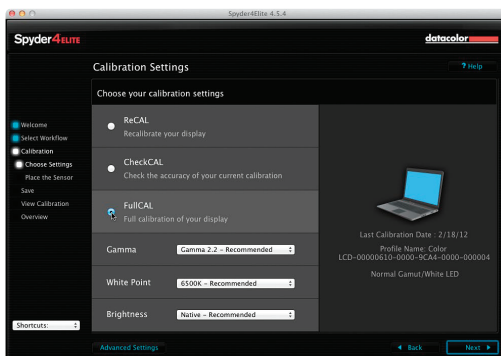

Стъпка 2:

Започнете, като щракнете на бутона Next (Продължи) долу вдясно и ще се появи прозорецът, който виждате тук. Ако сте новаци в калибрирането на монитори, препоръчвам да използвате асистента „стъпка по стъпка“ (който вече е избран по подразбиране), така че сега просто натиснете бутона Next отново.

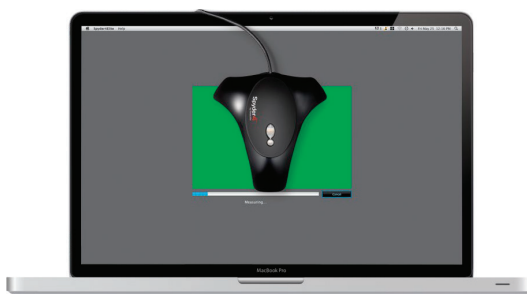
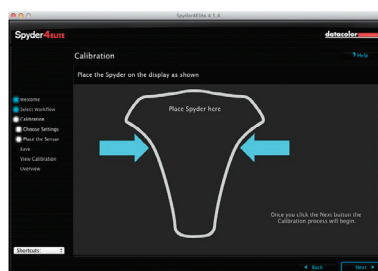
Стъпка 3:

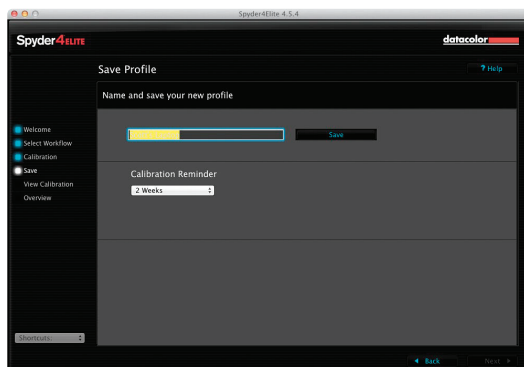
Следващият екран ви пита кой вид калибриране искате да извършите. Дали просто да обновите старо калибриране, което сте правили със Spyder4ELITE (тогава можете да изберете опционния бутон ReCAL), дали просто искате да проверите колко точно е текущото ви калибриране (CheckCAL) или го правите за пръв път (което ако е така, щракнете на опционния бутон FullCAL, както е показано тук)? После щракнете на опционния бутон Next, тъй като ще оставите всички изскачащи менюта тук на настройките им по подразбиране.

Стъпка 4:

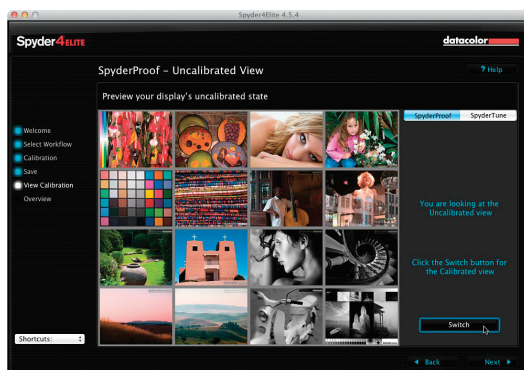
Следващият екран ви кара да сложите устройството Spyder на монитора си. Това означава да го окачите така, че да е плътно до него, а кабелът му да виси отзад. То ви показва точно къде да го поставите. Сензорът идва с противотежест, която можете да закачите към кабела, така че да поставите сензора приблизително в центъра на екрана без да се плъзга. След като го поставите, щракнете на бутона Next, облекнете се назад и се отпуснете. Ще видите как софтуерът извършва серия тестове на екрана, използвайки сиви, бели и различни цветови набори, както е показано тук.

Стъпка 5:

Това тестване трае само няколко минути (поне толкова отнема на моя лаптоп) и после приключва. Програмата ви кара да посочите вашия профил (тя слага име по подразбиране за вас), затова въведете име и натиснете бутона Save. Под нея има изскачащо меню, където имате възможност да избирате дали на екрана ви да изскача автоматично напомняне за повторно калибриране на вашия монитор. Изборът по подразбиране е за две седмици (затова, моля, не казвайте на никого, че съм настроил моето за 1 месец). Направете избор и натиснете бутона Next.

Стъпка 6:

Сега можете да видите обикновено шокиращия вариант „преди/след“. Цракнете върху бутона Switch (Превключване) долу вдясно и ще можете да превключвате напред-назад между сега напълно калибрирания монитор и не този. Това е моментът, в който си казвате: „Ааааа... затова разпечатките ми никога не са отговаряли на екрана.“ Е, определено е едно парче от пъзела, но е толкова важно, че нямате шанс с останалите, затова сте сторили правилното нещо. Натиснете Next един последен път и после бутона Quit (Излез) на екрана Profile Overview.

Другата тайна за правене на професионални разпечатки, които отговарят на екрана ВИ

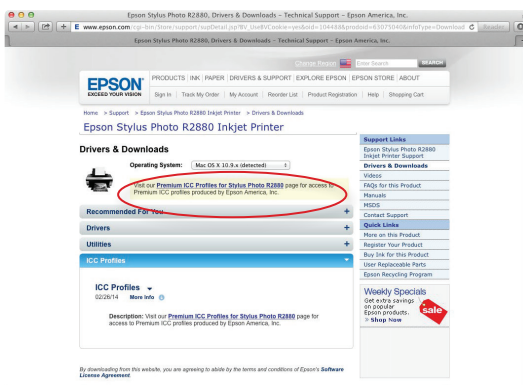
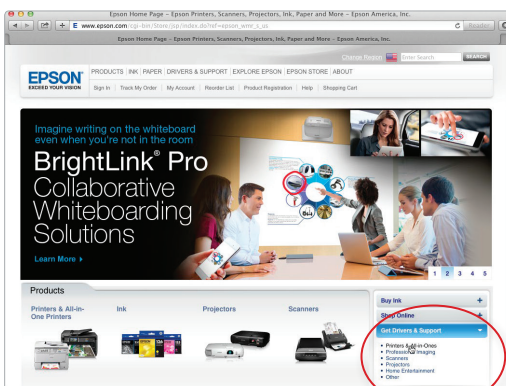
Стъпка 1:

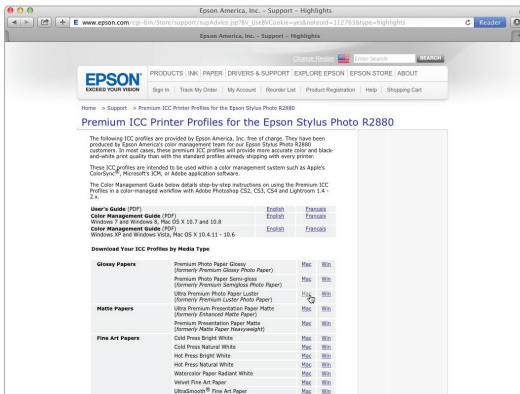
Първата стъпка е да влезете в уеб сайта на компанията, произвеждаща хартията, на която ще разпечатвате, и да потърсите цветовете им профили за изтегляне за вашия принтер. Използвам думата „потърсите“, тъй като те обикновено не са на видно място. Аз ползвам два принтера Epson – Stylus Photo R2880 и Stylus Pro 3880 – и обикновено разпечатвам на хартия на Epson. Когато инсталирах драйвера на 3880, развълнувано открих, че той инсталира и персонализирани цветови профили за всички хартии на Epson (това е рядкост), но моят R2880 (като повечето принтери) не го направи. Затова първата стъпка е да отидете в уеб сайта на Epson, където да щракнете на връзката Printers & All-in-Ones (Принтери и многофункционални устройства) под Get Drivers & Support (Получаване на драйвери и поддръжка) (както е показано тук). Бележка: Дори да не сте потребители на Epson, следвайте урока (ще видите защо).

Стъпка 2:

След като влезете в Drivers & Support, намерете вашия конкретен принтер в списъка. Щракнете на тази връзка и на следващата страница щракнете на Drivers & Downloads (изберете Windows или Macintosh). На тази страница има връзка към страницата на принтера Premium ICC Profiles.

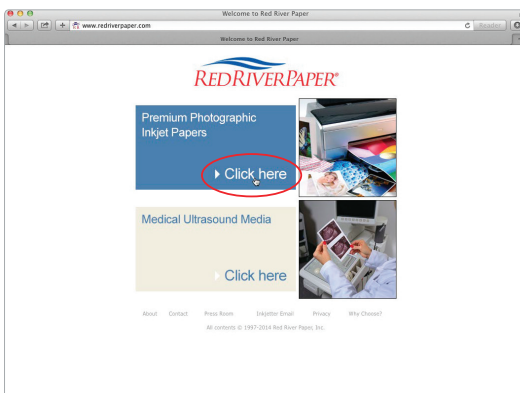
Когато си купите цветен мастиленоструен принтер и инсталирате драйвера, който идва с него, това практически казва на Photoshop какъв вид принтер се използва и това е. За да получите професионални резултати, обаче, имате нужда от цветови профил за принтера, базиран на точния тип хартия, на която ще разпечатвате. Повечето производители на хартия за мастиленоструйни принтери вече създават собствени профили и можете да си ги сваляте безплатно от уеб сайтовете им. Дали това води до голяма разлика? Питайте всеки професионалист. Ето как да намерите и инсталирате тези профили:

Стъпка 3:

Когато щракнете върху тази връзка, се появява страница със списък с профили за Mac и Windows ICC за хартии и принтери на Epson. Основно разпечатвам на две хартии: (1) лустрована на Epson Ultra Premium Photo Paper Luster и (2) за изцяло изкуство - кадифена Velvet Fine Art пак на Epson. Така, аз бих изтеглил ICC профилите за тях от Glossy Papers (както е показано тук) и Fine Art Papers (в дъното на прозореца). Те се изтеглят на вашия компютър. Просто щраквате два пъти върху инструмента за инсталиране на всяка и те се добавят в списъка с профили във Photoshop (ще ви покажа как да ги избирате в диалоговия прозорец за разпечатване малко по-късно). Това е – изтеглете ги, щраквате два пъти за инсталиране и те ще ви чакат в диалоговия прозорец за разпечатване на Photoshop. Лесно. Ами ако не използвате хартия на Epson? Или имате друг принтер, като например Canon или HP?

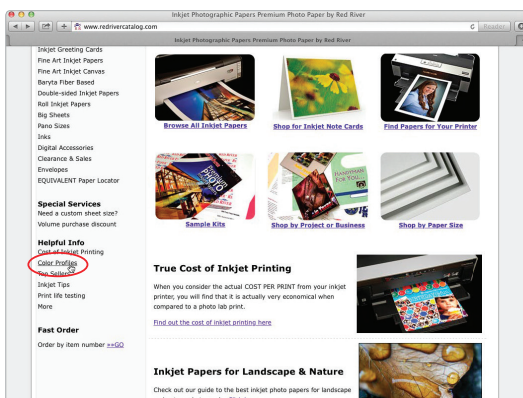

Стъпка 4:

Първо ще се справим с проблема с различната хартия (тъй като те са обвързани). По-рано споменах, че обикновено разпечатвам на хартии на Epson. Казвам обикновено, тъй като понякога искам крайна разпечатка, което се избира в стандартна готова рамка 16 x 20 инча без да се налага да я подрязвам. В този случай използвам хартията 16 x 20" Ultra Pro Satin на Red River Paper (която прилича на Ultra Premium Luster на Epson, но вече е подрязана до 16 x 20"). Така дори да разпечатвате на принтер на Epson, сега можете да отидете до сайта на Red River Paper (www.redriverpaper.com), за да намерите техните цветови профили за другия ми принтер – Epson 3880. (Помнете, профилите идват от компанията, произвеждаща хартията.) На началната страница на Red River Paper има връзка за Premium Photographic Inkjet Papers, така че щракнете на нея.

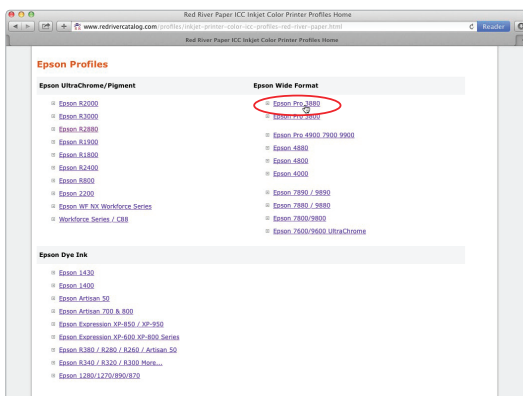
Стъпка 5:

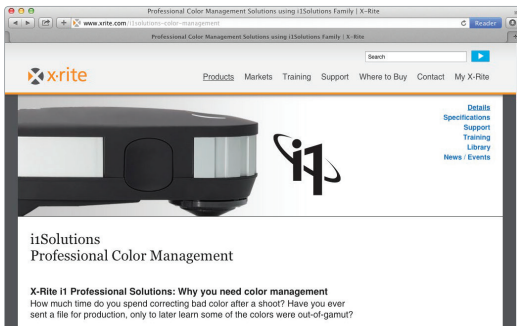
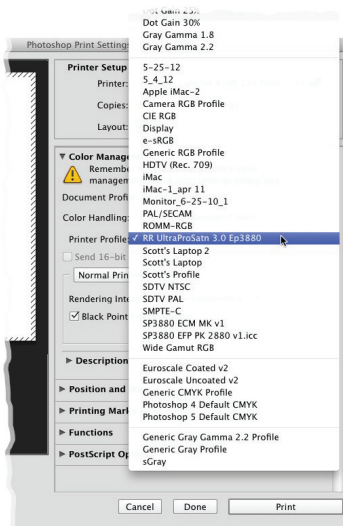
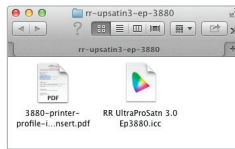
След като щракнете на това, нещата стават по-лесни. В лявата част на следващата страница (под Helpful Info или Полезна информация) има ясна пряка връзка право към безплатните цетови профили за изтегляне (както виждате тук). Да направят профилите лесни за намиране е изключително рядко (почти твърде лесно – трябва да е капан, нали?). Щракнете на връзката Color Profiles и тя ще ви отведе право до профилите за принтери на Epson, както се вижда в Стъпка шест (колко прекрасно).

Стъпка 6:

Под секция с име Epson Wide Format има пряка връзка към Epson Pro 3880 (както е показано тук), но забелязахте ли, че има ICC цветови профили и за принтери на Canon? Виждате ли, процесът е същият и за други принтери, но внимавайте: макар HP и Canon да произвеждат принтери с професионално качество, Epson държат пазара от доста време, затова техните профили се правят от повечето големи производители на хартия, докато не винаги можете да намерите такива за принтери на HP и Canon. Както виждате в Red River, те доста подържат Epson, като там има и много профили за Canon, но само няколко за HP. Не значи, че това не може да се промени, но към момента на писането на тази книга, реалността е такава. Говорейки за промени – обликът и навигацията на уеб сайтовете се променят редовно, затова ако тези сайтове изглеждат различно, когато ги посетите, не се притеснявайте. Добре, може да се притесните, но само малко.

Стъпка 7:

Макар профилите от уеб сайта на Epson да идват с инсталатор, в случая на Red River (и в случая на много други производители на хартия), просто получавате профила (показано тук) и инструкции, така че трябва да си го инсталирате сами (не се тревожете, лесно е). На PC само щракнете с десния бутон на мишката върху профила и изберете Install Profile (Инсталиране на профила). Доста лесно. На Mac отидете на твърдия диск, отворете папката Library (Библиотека) и после папката ColorSync (Синхронизиране на цветове), където ще видите папка Profiles (Профили). Просто влачете файла до там и сте готови (във Photoshop CC дори не е необходимо да рестартирате програмата, тя се обновява автоматично).

Стъпка 8:

Сега ще достигнете вашия профил, като изберете Print (Печат) от менюто File (Файл) на Photoshop. В диалоговия прозорец Print сменете изскачащото меню Color Handling (Управление на цветовете) на Photoshop Manages Color (Photoshop управлява цвета). След това щракнете на изскачащото меню Printer Profile (Профил на принтера) и новият ви цветове профил (профили) ще се появи (както е показано тук). В нашия пример разпечатвам на Epson 3880, като използвам хартия Ultra Pro Satin на Red River, затова избирам и това като профил (той е кръстен RR UPSat Ep3880.icc). Повече относно използването на тези цветове профили по-нататък в тази глава.

Съвет: Създаване на ваши собствени профили

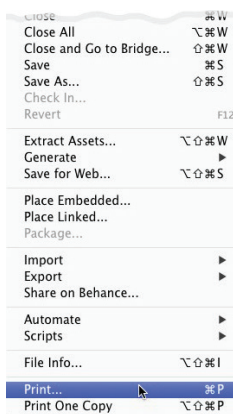
Може и да платите на външна услуга за създаване на персонализиран профил за вашия принтер. Разпечатват пробен лист (който те осигуряват), изпращат им го за един ден и те използват скъпи колориметри, за да го измерят и да създадат персонализиран профил. Уловката: той е подходящ само за този принтер, на тази хартия, с това мастило. Ако нещо се промени, профилът става безполезен. Разбира се, имате възможност да извършвате собствено лично създаване на профили за принтери (като използвате нещо като i1 Solutions на X-Rite), така че да ги променят всеки път, когато променят хартията или мастилата. Това се определя от вашите перфекционизъм/време/пари (ако разбирате какво искам да кажа).

Правене на разпечатката (най- накрая всичко сработва)

Стъпка 1:

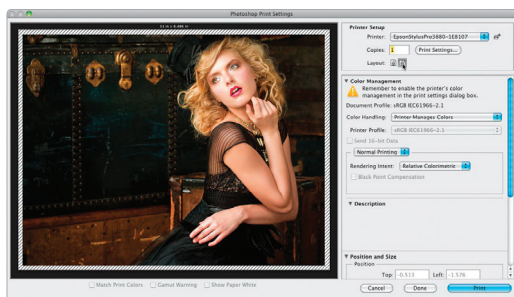
Влезте в менюто File (Файл) на Photoshop и изберете Print (Печат) (както е показано тук) или просто натиснете Command-P (PC: Ctrl-P).

Добре, на този етап сте настроили Photoshop на правилното цветово пространство за типа снимка, която ще разпечатвате (RAW, JPEG, TIFF и т.н.), хардуерно сте калибрирали монитора си и дори сте изтеглили профил за принтер точно за вашия модел и стил хартия, на която печатите. Накратко, готови сте. За щастие, трябва да извършите тези неща само веднъж – сега просто може да се облекнете назад и да печатите. Е, общо взето. Също така, в CS6 от Adobe добавиха приятни корекции в диалоговия прозорец с настройки за разпечатване във Photoshop, за които ще говорим тук.

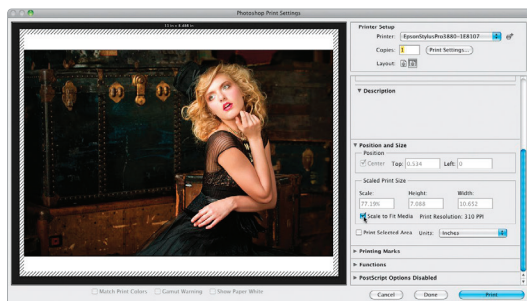

Стъпка 2:

Когато се появи диалоговият прозорец Photoshop Print Settings (Настройки за печат на Photoshop), първо изберете принтера, на който желаете да разпечатвате от изскачащото меню Printer (тук ще разпечатвам на Epson Stylus Pro 3880). Имате възможност да изберете ориентация на страниците, като щракнете върху иконите за портретно или пейзажно оформление в дъното на секцията Printer Setup (както е показано тук). Между другото, ако сте използвали този диалогов прозорец в предишни версии на Photoshop, ще се радвате да знаете, че вече можете да го оразмерявате до всеки размер, който ви харесва, като щракнете върху долния десен ъгъл и влачите. Тук влачих надясно, за да мога да направя прегледа си много по-голям, и в този момент осъзнах, че не виждам цялото изображение (то не е толкова подрязано до върха на главата на момичето).

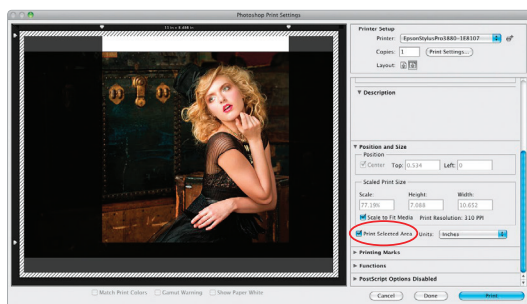

SCOTT KELBY

Стъпка 3:

Ако искате изображението да се побира изцяло на страницата, превъртете надолу до секцията Position and Size (Позиция и размер) и сложете отметка в полето Scale to Fit Media (Мащабирай, за да се побере на носителя) (както е показано тук). Така изображението ще се намали като размер, за да се побира изцяло на страницата без да бъде подрязвано (сега виждате останалата част от шапката ѝ, а изображението е много по-широкото отколкото в Стъпка две). Просто да знаете, аз нямам проблем да слагам отметка в това поле Scale to Fit Media, ако изображението ми ще се свие като размер, за да се побере на хартията, но ако активирането му ще увеличи размер, бих натиснал бутона за отказ и да отишъл в диалоговия прозорец Image Size (Размер на изображението) (в менюто Image) и го оразмерил там, така че да имам контрол върху процеса по уголемяването (вижте страница 128 в книгата).

Стъпка 4:

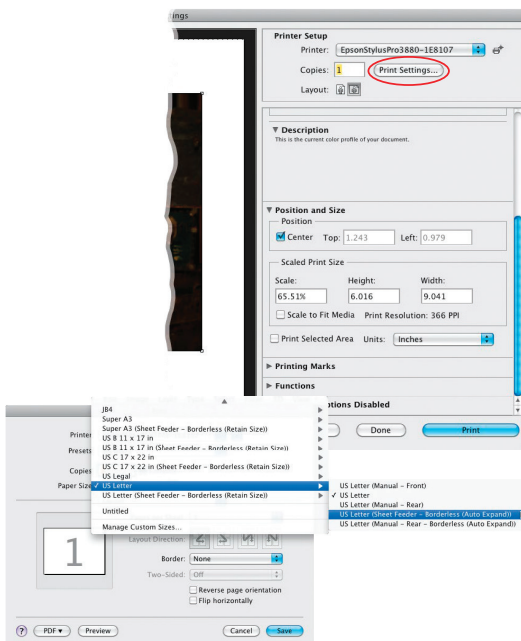
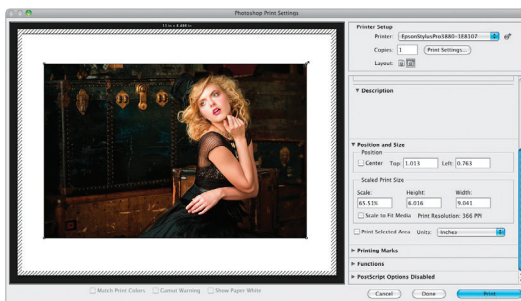
Докато си говорим за размери, ето още една функция за печат, добавена обратно във Photoshop CS6, наречена Print Selected Area (Избрана област за печат). Тя ви дава възможността да нагласявате коя част от изображението да се разпечати (сякаш подрязвате при печат, но без всъщност да подрязвате самата снимка). Правите това от секцията Position and Size на диалоговия прозорец, като сложите отметка в полето Position and Size на диалоговия прозорец, като сложите отметка в полето Position and Size. Когато задействате опцията, ще видите как около ъглите на изображението се появяват малки стрелки. Просто щракнете и влачете навътре и докато го правите това ще потъмни областите, които ще бъдат изрязани (както виждате тук, където съм влачил тези стрелки отгоре вляво, отгоре вдясно и долу вляво). Сега единствената непотъмнена област всъщност ще бъде разпечатана.

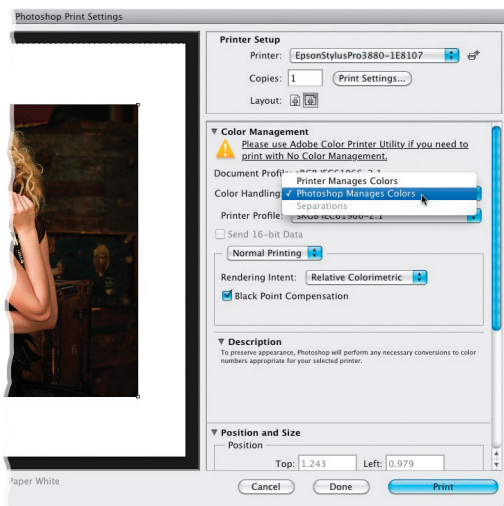
Стъпка 5:

Друга функция за оразмеряване, върната във Photoshop, е способността просто да щракнете и влачите снимка, за да промените позицията ѝ и/или да я оразмерите (знам какво си мислите: „Не можем ли винаги да правим това?“ Вярвате или не, не). За да използвате тази нова функция, първо се уверете, че в полето Scale to Fit Media няма отметка. След това щракнете и влачете изображението наоколо, за да можете да достигнете дръжката до него. После можете просто да щракнете и влачите ъглова дръжка навътре и това ще го оразмери (един вид както прави функцията за свободно трансформиране, но не се налага да задържате клавиша Shift, за да запазите оразмеряването пропорционално – това става автоматично). Тук намалих изображението като размер и го поставих, където исках, просто като щракнах и влачих в областта за преглед. Сега, преди да продължим към следващата стъпка, вероятно се чудите за какво служи тази област с чертички по външните краища на хартията. Тя се намира там, където са полетата (непечатаемите области на хартията).

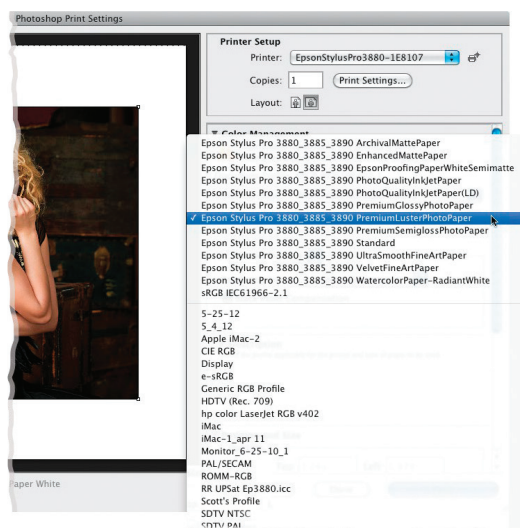
Стъпка 6:

Ако искате да можете да разпечатвате чак до края (и тези линии за полетата и непечатаеми области да изчезнат), всичко, което трябва да сторите е да настроите полетата на 0 инча. Правите го, като щракнете на бутона Print Settings горе вдясно на диалоговия прозорец (показано тук оградено в червено), за да изведете диалоговия прозорец OS Print (PC: Printer Properties) (показан тук долу). (Бележка: Аз използвам принтери на Epson, но ако имам такъв на Canon или HP, прозорецът ще има същата основна функция, но просто с различно оформление.) Когато изберете размер на хартията без полета (както е показано тук), вече ще можете да разпечатвате така (е, стига принтерът ви да поддържа печат до края, разбира се). Сега, погледнете преглед – линиите на полетата ги няма.

Стъпка 7:

Добре, нека се обърнем към Color Management (Управление на цветовете), така че разпечатките ни да отговарят на онова, което виждаме на екрана. В секцията Color Management ще видите, че по подразбиране Color Handling е настроена така, че принтерът да управлява цветовете (вместо Photoshop). Искате това само, ако не сте успели да изтеглите никакви профили за принтер/хартия за вашия принтер. Това да оставите принтерът да управлява цветовете е резервният ви план, а не първият ви избор. Съвременните принтери обаче са се развили толкова, че ако трябва да го изберете, те пак вършат прилична работа (ситуацията не беше такава само допреди няколко години). Вместо това препоръчвам да изберете Photoshop Manages Colors (Photoshop управлява цветовете) (както е показано тук). По този начин той ще използва цветовия профил, който сме изтеглили по-рано за нашата комбинация от принтер и хартия, което ще ни осигури възможно най-доброто съвпадение.

Стъпка 8:

След това трябва да изберете профила за принтер/хартия, който сте изтеглили и инсталирали по-рано. И така, от изскачащото меню Printer Profile изберете профила, който отговаря на вашите принтери хартия (тук ще изберете профила за Ultra Premium Photo Paper Luster). Сега, Photoshop и принтерът ще знаят точно на коя хартия ще разпечатват и е оптимизиран да ни осигури възможно най-добрия печат за този принтер, използвайки тази хартия (това е много важно, тъй като изпраща цяла серия от инструкции към принтера, включително всичко от количеството мастило, което трябва да положи, до времето за изсъхване на хартията, правилните пролуки за плаките и т.н.).

Стъпка 9:

След това ще трябва да изберете Rendering Intent (Цел на рендериранието). Тук има четири избора, но само два, които препоръчвам: или Relative Colorimetric (Относително колориметрично) (което е настройката по подразбиране) или Perceptual (Възприемано). Ето какво: имал съм принтери, с настройка Rendering Intent зададена на Perceptual, но в момента, на моя Epson Stylus Pro 3880, получавам по-добри резултати, когато е зададен на Relative Colorimetric. И така, коя осигурява по-добри резултати за вашия принтер? Препоръчвам да разпечатате дадена снимка веднъж с Perceptual, а после да я разпечатите, използвайки Relative Colorimetric, и когато ще сравните двете, ще знаете.

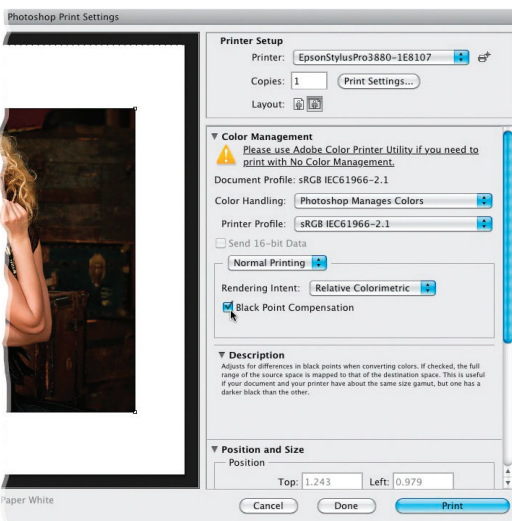
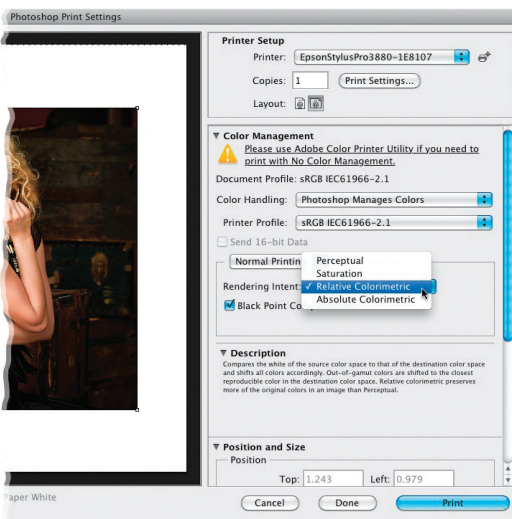
Съвет: Предупреждението за гамата не е за нас

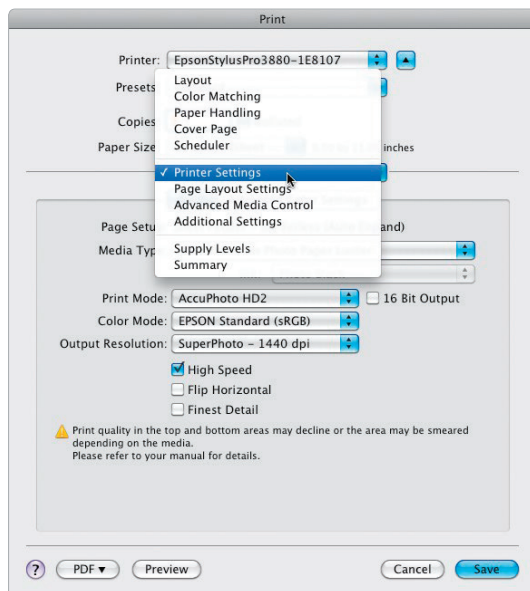
Полето за отметка Gamut Warning (Предупреждение за гамата) (под областта за преглед) не е създадена за използване при печат на цветен мастиленоструен принтер (както правим тук) или който и да е друг RGB принтер. То ви предупреждава, ако цветовете са извън обхвата на печатна преса с CMYK, затова ако не изпращате изходни материали към такава, можете да го оставите изключено.

Стъпка 10:

Накрая, просто се уверете, че в полето Black Point Compensation (Компенсация по черна точка) (то би трябвало да е активирано по подразбиране), за да спомогнете, за запазването на повече детайли и цвят в сенчестите области. Сега, щракнете на бутона Print Settings в горния десен ъгъл (все още не сме приключили).

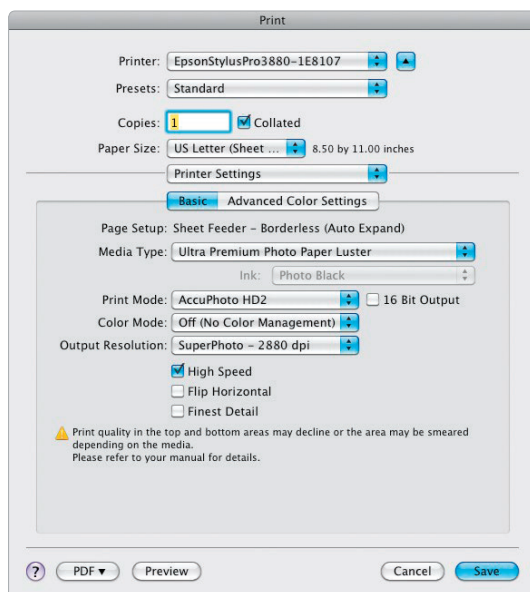
ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ: Ако разпечатвате на мастиленоструен принтер, никога не преобразувайте вашата снимка във формат CMYK (дори да се изкушавате, тъй като принтерът използва масила в цвят циан, магента, цълто и черно). Преобразуването от RGB в CMYK се случва в самия принтер и ако го направите, принтерът ви ще се опита да го конвертира отново и цветовете няма да бъдат точни.

Стъпка 11:

Във вашия диалогов прозорец OS Print (PC: Printer Properties) (отново, аз използвам принтери на Epson, затова вашият може да изглежда различно), принтерът ви вече ще е избран в изскачащото меню Printer. На PC изскачащото меню ще пропуснете диалоговия прозорец Print и просто ще видите опциите за принтера. От изскачащото меню Layout (Оформление) изберете Print Settings (както е показано тук), така че да можем да конфигурираме принтера така, че да ни дава възможно най-добри разпечатки.

ВНИМАНИЕ: От този момент нататък онова, което се случва в изскачащото меню Layout (Оформление) зависи от вашите съответни опции за конкретния ви принтер. Може да имате или да нямате достъп до същите настройки, затова е възможно да е необходимо да прегледате всяка опция, за да откриете необходимите за задаване настройки. В случай, че използва компютър с Windows, може да трябва да щракнете върху раздела Advanced (Разширени) или на бутона Advanced, за да можете да избирате от сходни настройки.

Стъпка 12:

Първо, от изскачащото меню Media Type (Вид на носителя) изберете вашия вид хартия. След това изберете Output Resolution (Исходна разделителна способност) от същото меню (на PC, изберете Quality Options [Опции за качеството] от менюто, а след това използвайте плъзгача, за да го зададете). Аз използвам SuperPhoto – 2880, тъй като искам възможно най-високото качество (малко известен факт: при 2880 dpi, не е необходимо да използвате повече мастило – просто процесът отнема повече време). След това изберете Off (No Color Management) (Изключено [Управление на цветовете]) от изскачащото меню Color Mode (Цветови режим) (на PC щракнете на опционния бутон Custom (Персонализиране) и изберете Off [No Color Adjustment] от изскачащото меню Mode). Искате от принтера ви да няма цветови корекции – оставете Photoshop да управлява цветовете. Сега сте готови да разпечатвате, затова щракнете на бутона Save (PC: OK), за да се върнете в диалоговия прозорец Print на Photoshop, и натиснете бутона Print, за да получите разпечатки, които отговарят на екрана ви, тъй като вече контролирате цветовата снимка отначало докрай.

Екранна проверка във Photoshop

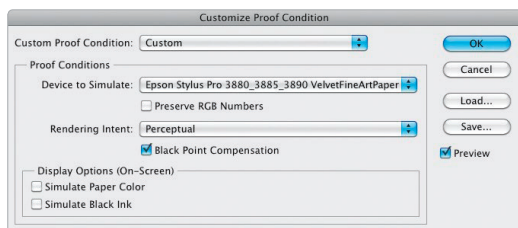
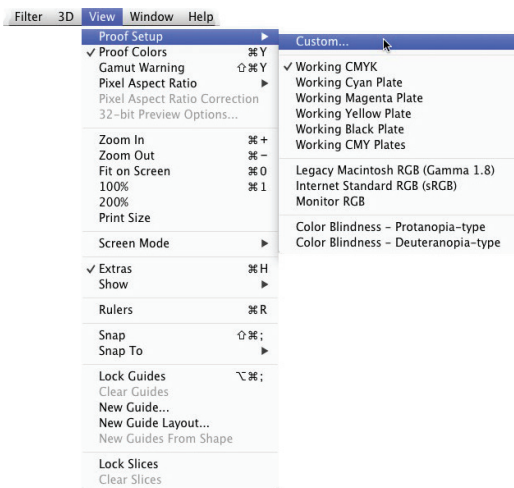
Стъпка 1:

Започнете, като изтеглите безплатния цветови профил от компанията, произвеждаща хартията, на която ще разпечатвате (вижте страницата със заглавие „Другата тайна за правене на професионални разпечатки, които отговарят на екрана ви“, за да ги вземете и да разберете как да ги инсталирате). Отворете изображението, което искате да проверите екранно, а после в менюто View (Изглед), в Proof Setup (Настройки за екранна проверка) изберете Custom (Персонализирано) (както е показано тук).

Стъпка 2:

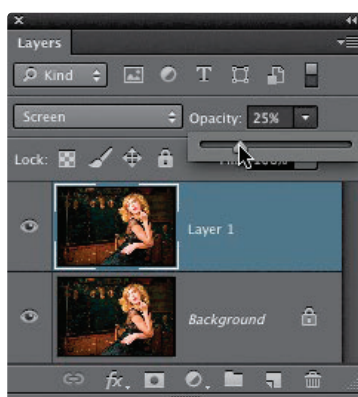
Когато се появи диалоговият прозорец Customize Proof Condition (Персонализиране на условията за екранна проверка), от изскачащото меню Device to Simulate (Устройство за симулиране) изберете цветовия профил за комбинацията принтер/хартия, която ще използвате (тук съм избрал Epson Stylus Pro 3880, печатащ на хартия Velvet Fine Art). След това изберете Rendering Intent и се уверете, че ще оставите полето Black Point Compensation включено. Долу в секцията Display Options (On-Screen) (Опции за показване [на екрана]) оставете Simulate Paper Color (Симулиране на цвят на хартията) и Simulate Black Ink (Симулиране на черно мастило) изключени. Можете да включвате/изключвате полето за отметка за преглед, за да виждате преди/след на симулацията как би изглеждала вашата разпечатка с този профил на тази хартия (разбира се, тази функция не може да симулира как може да изглежда изострянето на различните хартии, а само цвета. Горедолу.) Опитайте и след това я сравнете с истинска пробна разпечатка и ще прецените дали екранната проверка е за вас.

Това е едва второто издание на тази книга, което включва как да правите проверка, защото аз не използвам – и не я препоръчвам – лично, а не ми се иска да включвам техники, които всъщност не използвам. Толкова много хора обаче са ме питали за нея, така че реших, че трябва да я включа. Просто знайте, че съветът ми за това е прост: нищо не може да победи истинската проверка. Ако сте сериозни относно правенето на страхотни разпечатки, то направете пробна такава – екранната проверка само загатва как може би ще изглежда изображението. Една тестова разпечатка представлява как наистина ще изглежда то. Добре, приключих. Ето как се прави:

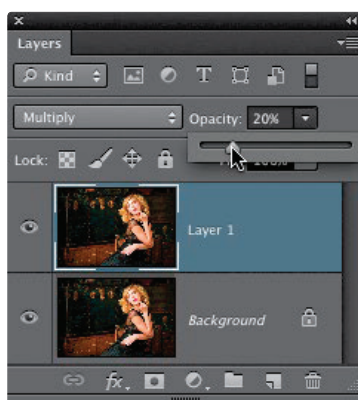
Добре, какво можете да сторите, ако сте следващи всички тези стъпки – хардуерно сте калибрирали монитора си, снабдили сте се с правилните профили за хартията ви, цветови профили, и профили и профили и т.н. и внимателно сте активирали всяко поле за отметка, избрали сте правилните цветови профили и сте свършили всичко както трябва – но разпечатката все още не отговаря на онова, което виждате на екрана? Знаете ли какво трябва да направим? Да я оправим във Photoshop? Точно така – правим някои дребни корекции, които бързо карат изображението да започне да изглежда добре.

Какво да правите, ако разпечатката пак не отговаря на екрана ви

Разпечатката ви е твърде тъмна

Това е един от най-честите проблеми. Дължи предимно на това, че повечето монитори са много, невероятна ярки (или това, или наистина гледате изображенията си в „тъмна стаичка“). За късмет, има лесна корекция. Ето какво правя аз: натиснете Command-J (PC: Ctrl-J), за да дублирате фоновия слой. След това в панела със слоевете променете режима на смесване на слоя на Screen (Екраниране), за да направите всичко много по-ярко. Сега намалете непрозрачността на този слой на 25% (това е ключово) и направете пробна разпечатка. Погледнете разпечатката и вижте дали е идеално съответстваща или твърде тъмна. В случай, че все ще е твърде тъмна, настройте непрозрачността на 35% и направете още една. Вероятно ще трябва няколко пробни разпечатки, за да я подобрите, но след като го направите, проблемът ще е решен (между другото, това е страотно нещо, което да превърнете в „действие“).

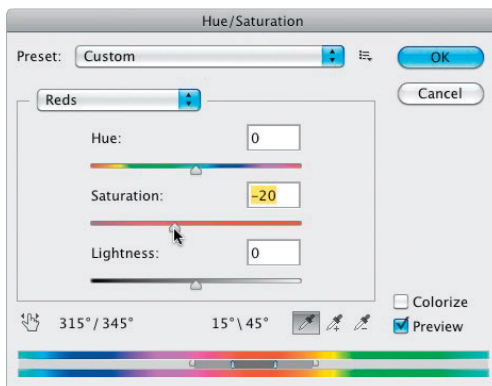

Разпечатката ви е твърде светла

Това е по-малко вероятно, но също толкова лесно за оправяне. Дублирайте фоновия слой, а след това променете режима му на смесване на Multiply (Умножение). Сега, намалете непрозрачността на този слой на 20% и направете пробна разпечатка. Отново, възможно е да се наложи да направите няколко тестови разпечатки, за да подобрите точното количество, но когато успеете, всичко ще е наред. Сега превърнете тази информация в действие (именувайте го нещо като „подготовка за разпечатване“) и всеки път, когато ще разпечатвате, просто го пуснете преди това.

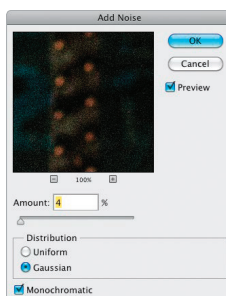
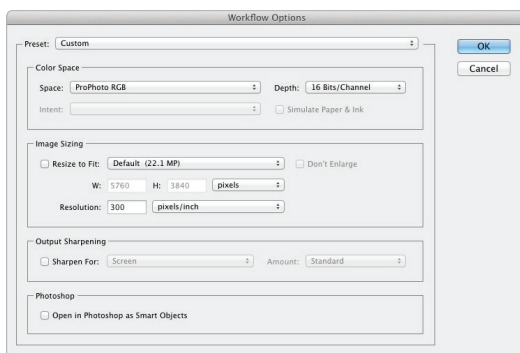
Разпечатката ви е твърде червена (синя и т.н.)

Може да се натъкнете на това в случай, че разпечатката ви има цветови оттенък. Първо, преди да се борите с изображението, натиснете буквата F на вашата клавиатура, за да сложите чисто сив фон зад снимката. След това просто гледайте, за да видите дали изображението на екрана действително е твърде червено. Ако е, просто натиснете Command-U (PC: Ctrl-U), за да изведете прозорец Hue/Saturation (Цветови тон/Наситеност). От второто изскачащото меню изберете Reds (Червени цветове), а после намалете настройката Saturation (Наситеност) на -20%. След това (знаехте, че това идва, нали?) направете пробна разпечатка. Тогава ще знаете дали 20% е било твърде много, твърде малко или точно. След като направите няколко тестови разпечатки и го уцелите, запишете тези стъпки като действие и го пускайте всеки път пред печат.

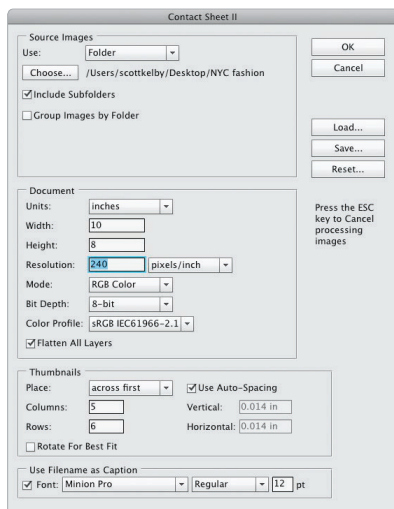
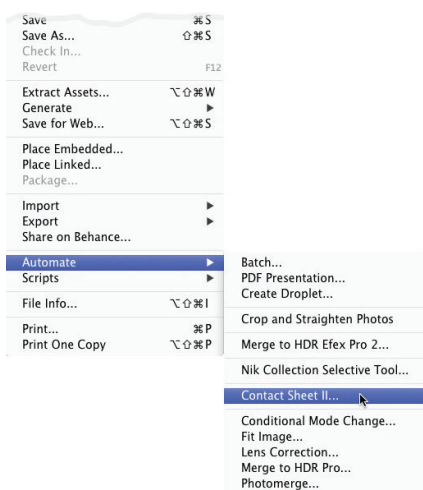
По снимката ви има видим бандинг

Колкото повече промените едно изображение, толкова по-вероятно е да се натъкнете на това (където цветовете са с ясни ленти, вместо просто да преминават един в друг. Среща се най-често при синьо небе). Има два начина да се справите: ако снимате в RAW, уверете, че ще запазите изображението в 16-битов режим (не се налага да го намалявате до 8 бита при излизането му от Camera Raw). Щракнете на връзката Workflow Options (Опции за работния поток) под областта за преглед в Camera Raw и изберете 16 Bits/Channel от изскачащото меню Depth (Дълбочина). Останете в 16-битов през целия процес на печат. Ако оригиналът е бил във формат JPEG, няма връщане към 16-битовия оригинал (и самото преобразуване в 16-битов не върши нищо), затова опитайте следното: влезте в менюто с филтри, в Noise (Шум) и изберете Add Noise (Добавяне на шум). В диалоговия прозорец задайте Amount (Количество) на 4%, щракнете на опционния бутон Gaussian (Гаусов) и сложете отметка в полето Monochromatic (Монохроматичен). Ще видите шум на екрана, но той изчезва, когато разпечатвате изображението (и обикновено бандингът изчезва заедно с него).

По причини, известни само на инженерите на Adobe (които се срещат в подземните катакомби, заровени дълбоко под централата на Adobe и са осветени от факли), те са решили да премахнат функцията за контактни листове от предишната версия на Photoshop (CS5).

Предполагам, че да предположили, че ще използваме тази в Bridge, което само може да означава, че никога не са я опитвали сами. За щастие, след като народът нахлу централата на Adobe с брадви и вили, те върнаха Contact Sheet II в CS6 и равновесието на силите в кралството бе възстановено. Ето как да отключите яда му:

Правене на КОНТАКТНИ ЛИСТОВЕ

Стъпка 1:

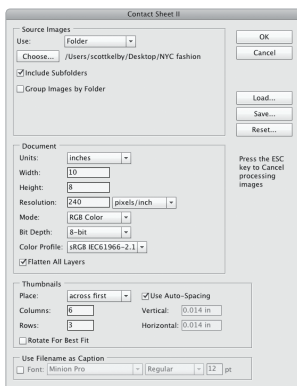
За да активирате Contact Sheet II (частта „II“ произлиза от факта, че това е втората версия на автоматизиран скрипт, но подобрен спрямо първия. Честно казано, обаче, когато чух, че от Adobe го връщат, надявах се на Contact Sheet III. Жалко), влезте в менюто File (Файл), в Automate (Автоматизиране) и изберете Contact Sheet II (както е показано тук).

Стъпка 2:

Това извежда диалоговия прозорец Contact Sheet II, където можете да изберете как да изглежда вашият контактен лист. Започвате отгоре, като щракнете на бутона Choose (Избиране) и изберете от коя папка с изображения желаете да създадете лист. В следващата секция отдолу, Document (Документ), можете да изберете размера и разделителната способност на контактния лист. В нашия пример ще направим листа 25 x 20 см при разделителна способност 240 ppi (доста стандартна разделителна способност за мастиленоструен принтер). Аз винаги оставям полето за отметка Flatten All Layers (Сливане на всички слоеве), защото когато приключа, да не гледам в панела със слоевете 36 различни такива. А общо взето, това се получава, когато не ги слееете.

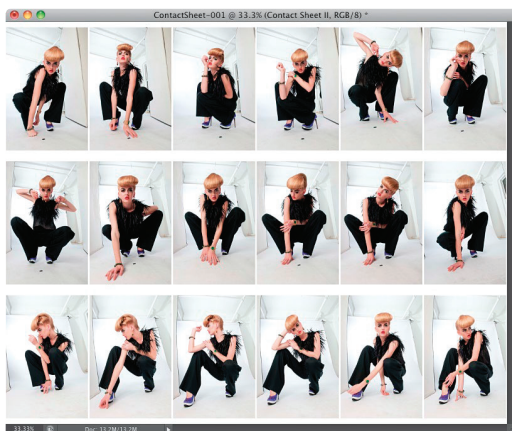
Стъпка 3:

Следващата секция отдолу, Thumbnails (Миниатюри), е мястото, където избирате колко колони и редове искате. В нашия пример ще искаме да направим шест напречно и три реда дълбочина. Обикновено оставям полето Use Auto-Spacing (Използвай автоматично разполагане), активно, тъй като Photoshop извършва изчисленията, за да прецени как да направи миниатюрите на контактния лист възможно най-големи. Ако обаче изключите това поле, можете да въведете каквото искате за вертикални и хоризонтални отстояния (единственият случай, когато бих го направил е, ако искам повече пространство отгоре и отстрани. Както ще видите в следващата стъпка, тези са разпрострени, затова са наистина близо до краищата на хартията и доста близо до горния и долния край).

Стъпка 4:

Последната секция, в дъното на диалоговия прозорец, е доста важна (макар тук да не е активна). Това е опцията името на всеки файл да се появява под съответната миниатюра. В случай, че използвате това като пробен лист за клиент, тя е доста важна. Единствената ми препоръка е да зададете по-малък размер на шрифта от 12-пунктовия по подразбиране, който винаги ми се струва твърде едър (особено ако имате дълги имена на файловете). Опитайте 9 или 10-пунктов. Също така, бих опитал безсерифен шрифт, като Myriad Pro (вместо Minion Pro, който е по подразбиране), просто защото изглежда по-добре. Сега. Щракнете на бутон ОК горе и след около 20 или 30 секунди контактният лист, показан тук, ще се появи. Специално при този са използвани 18 снимки (6 колони на 3 реда), но ако вашата папка съдържа повече от 18, просто продължете да правите още листове, докато не ги обхванете.

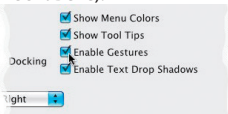

SCOTT KELBY

Убийствени съвети за Photoshop

Използвате CC на MacBook Pro?

Тогава вероятно сте изпитали странното усещане защо изведнъж екранът ви се върти или изображението се увеличава, смалва. Това е така, тъй като MacBook Pro поддържа функцията „жестове“, която е страхотна за повече неща, но може да ви подлуди, когато използвате Photoshop. Тя се изключва, като натиснете Command-K (PC: Ctrl-K), за да изведете диалоговия прозорец с предпочитания на Photoshop, после щракнете на Interface (Интерфейс) (в списъка вляво) и в секцията Options (Опции) махнете отметката от полето Enable Gestures (Разрешаване на жестовите).

Отменяне на редакция с корекционен слой

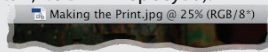
Ако работите с корекционен слой и желаете да отмените вашата редакция и да се върнете към настройките по подразбиране, щракнете на извитата стрелка в дъното на панела със свойствата. Ако изобщо не желаете този корекционен слой, можете да го изтриете бързо, като щракнете на иконата с кошче, също в дъното на панела.

Какво означава тази * горе на заглавната лента на документа?

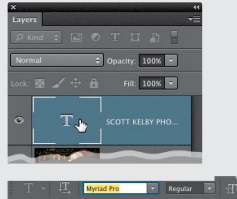
Тя просто ви уведомява, че изображението, с което работите, има врагден цветови профил, който е различен от избрания във Photoshop (например,

бихте я видели, ако внесете изображение от Lightroom, чието цветово пространство по подразбиране е ProPhoto RGB, но това на Photoshop е sRGB. Така, когато двете не съвпадат, това слага звездичка отгоре в случай, че ви интересува).

Съвет за откриване на това кои шрифтове изглеждат най-добре с вашето оформление

Това е полезен съвет, особено ако изработвате оформления за постери и искате да откриете точния шрифт, който да допълни съответната снимка.

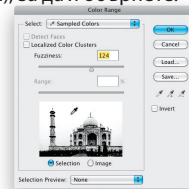

Действайте и създайте текст. След това щракнете върху неговата миниатюра на този слой в панела със слоевете, за да изберете всичко, което пишете. Сега щракнете с курсора веднъж в полето Font (Шрифт) на лентата с опции и можете да използвате клавишите със стрелки нагоре/надолу на клавиатурата, за да превъртате през всички инсталирани шрифтове в системата. Избраният текст ще се променя в реално време, докато го правите.

Изфиняване на вашите маски чрез използване на функцията за цветови обхват

Ако сте създали маска на слой и желаете да я измените леко, можете да включите функцията Color Range (Цветови обхват) като част от вашия арсенал. Аз я използвам, за да избирам бързо изображения, които са

на бял фон. Опитайте следното: щракнете върху иконата Add Layer Mask (Добавяне маска на слой) в дъното на панела със слоевете (трябва да сте на дублиран или незаключен слой), след това отидете в менюто Select (Избиране) и изберете Color Range. С инструмента пипетка вляво (под бутона Save) щракнете веднъж върху фона (не върху самото изображение, както е показано в прегледа тук в диалоговия прозорец Color Range). След това увеличете количеството Fuzziness (Размитост), докато не изберете фона. Това обикновено извършва по-голямата част от маскирането вместо мен. Натиснете ОК и сега ще можете бързо да рисувате върху всички липсващи части, използвайки инструментa Brush (Четка), настроен на черно. Това ще ви даде маска на селекцията на фона. За да маскирате вашия обект, уверете, че маската е избрана, и натиснете Command-I (PC: Ctrl-I), за да я обърнете.

Променяне на цвета на фоновото платно

По подразбиране областта около документа е тъмносива, но вие можете да изберете всеки цвят, който желаете, просто като щракнете с десния бутон на мишката някъде върху свивия фон и изберете Select Custom Color (Избиране на персонализиран цвят).

